

T(R)ÒPICS

MARCEL·LÍ BORRELL
COL·LABORADOR PERIODÍSTIC

1 “Somnis i malsons Inestable 21”. Estem fets de la mateixa substància dels somnis i la nostra vida està encerclada per un somni. Shakespeare *dixit*. Poca broma, doncs, amb el que decidim somiar. Llegit a LA MAÑANA (6 gener 006): cinc actrius de La Inestable 21 sortiran al carrer per protestar contra l'Ajuntament de Lleida que els nega fer front a les despeses del viatge a Santiago de Xile, on la companyia ha estat una de les 14 seleccionades, entre 270 grups d'arreu del món mundial, en el I Festival Internacional de Teatro Infantil y Juvenil.

Sembla ser que la Paeria (l'IME) no té pasta gansa per complir amb els seus compromisos. Convé recordar que la Inestable 21 és la companyia juvenil de l'Aula Municipal de Teatre de Lleida, entitat a càrrec de l'IME. Pel cap baix i segons les tarifes vigents, l'import del viatge per a sis persones no supera els cinc mil euros. El somni transatlàntic de les cinc actrius -i per extensió, de tota l'Aula- s'ha transformat en malson Freddy Kruger. Cal suposar que si aspiraven a entrar en el selecte grup de participants, alguna garantia municipal havien de tenir a la butxaca del regidor del ram, el verd senyor Camats. Sigui com sigui, benvingut el *Cas de les Cinc Actrius Irades*: 1) Demostren un nivell de qualitat escènica contrastada. 2) I el més impor-

tant, el coratge de fer sentir la seva veu, valor imprescindible en teatre, denunciant una situació arbitrària. Llegit també a LA MAÑANA (31 desembre 005): el tinent alcalde de la cosa cultural, el sinistre senyor Sáez, entrega un xec de 12.000 euros a la companyia Playground guanyadora del VIè Premi d'Arts Escèniques. En què quedem? Disposa la Paeria de Lleida de calés per fomentar el teatre? Senyores i senyors electors, som davant d'un flagrant greuge comparatiu. Perquè Playground -com totes les companyies premiadades al llarg de l'inafaust concurs municipal- no és lleidatana. Aleshores? Es pot refutar que si les companyies lleidatanes no guanyen aquest premi senyal que no deuen ser prou bones. Potser sí. O potser no. Són els

sempre discutibles criteris d'un jurat dissenyat per buròcrates municipals qui ho dicta. Tanmateix, però, el que sí necessita un actor, una actriu, un director i uns tècnics en permanent formació, és disposar d'oportunitats que l'erràtica política de l'Ajuntament de Lleida, nega a les lleidatanes. **2. El cas de les Cinc Actrius Irades.** Pantomima. L'escena a l'Escorxador. Cinc actrius assagen la vida de Braulia. Es mouen al voltant d'una bossa de monedes que penja d'un fil. Elles no hi arriben, però a base d'enginy i músculs, fan un castell de cinc en folre. Quan tenen la bossa prop, apareixen dos polítics volant -ja se sap que tot polític desafia la llei de gravetat- i enxampen la bossa. Aterren i en estira-i-arronssa surten d'escena barallant-se per les monedes. Les actrius resten palplantades, perplexes, després emprenyades. Fosc. Fi?